

20.kapittel – Prøvet Tro (Jesaja kap.36;1 – 39;6)

Assyrere som kommer med fanger og hoder av drepte fiender, som skal telles av skrIVERne.

Jesaja hadde talt Guds ord og i Kong Hiskias' fjortende år ble det som han hadde talt om Juda og Jerusalem (kap.10;28-32) oppfylt idet Sankerib, kongen i Assyria inntok alle Judas faste byer og omringet Jerusalem. (kap.36;1-2).

Først tok han i bruk psykologi. Rabsake ble sendt til Jerusalem mens slaget om Lakis stod på, for å svekke kong Hiskias' tillitt (v.4). Han talte på hebraisk slik at folk på bymuren ville forstå og miste motet. Han advarte dem mot å sette sin lit til Egypt (v.6) eller å stole på Gud (v.10). De måtte heller ikke la seg inspirere av kong Hiskia (v.14-16). En langvarig beleiring av Jerusalem ville bare øke deres lidelse (v.12). Den eneste utvei var å overgi seg til kong Sankerib. Det var en tale som gjorde et sterkt inntrykk, og Eljakim, Sebna og Joah kom tilbake *"med sønderrevne klær"*, og meldte kong Hiskia det som Rabsake hadde sagt.

Men hadde ikke Jesaja allerede sagt hvordan det hele ville arte seg? Jerusalem ville ikke bli erobret av assyrerne (kap.10;24-27), men akkurat hvor langt de ville bli tillatt å gå var et ubesvart spørsmål. Nærværende vanskeligheter er altfor virkelige. Herren Jesus visste at han ville oppstå på den tredje dag, men hans sved ble som blodråper og han måtte *"med sterkt skrik og tårer, båret fram bønner og nødrops til ham som kunne frelse ham fra døden."* (Heb.5;7). Troen blir prøvet hele livet igjennom.

Kong Hiskia var ingen unntagelse. Han var bekymret (kap.37;1), men han gjorde som sin far David og søkte styrke hos sin Gud. Han *"gikk inn i Herrens hus"*. Først ba han til Gud og dernest sendte han bud til profeten Jesaja for å be ham om instruks (v.3-4). Det svaret han fikk tok slett ikke bort all bekymringen, men det styrket allikevel Hiskias tro. Gud hadde hørt hans bønn og ville stride for dem. Sankerib ville vende tilbake til sitt eget land og dø (v.7).

Hiskias bønner

Men før Sankerib vendte hjem, skrev han et brev til Hiskia hvor han gjentok truslene og forsikret ham om at Jerusalem ville ikke bli reddet av hans hånd. Hiskias tro ble prøvet videre, og kongens reaksjon må vel være en av de vakreste i hele Bibelen. *"Da Hiskia hadde mottatt brevet av sendebudene og lest det, gikk han opp til Herrens hus. Der bredte Hiskia brevet ut for Herrens åsyn. Og Hiskia bad til Herren og sa: Herre, hærskares Gud, Israels*

"Gud forlot han for å sette ham på prøve"

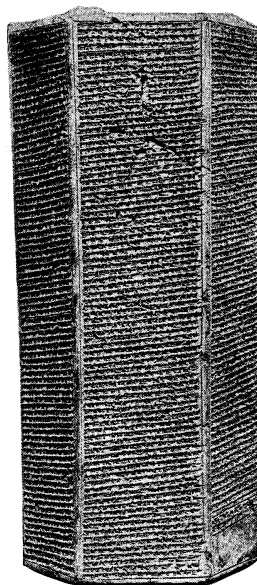
Etter alle de vanskeligheter med krig og sykdom fikk Hiskia oppleve en fredelig periode. Krigen var slutt. Ødeleggelsen av assyrerne hadde løftet nasjonen høyt i den daværende verden og hans forferdelige sykdom var blitt helbredet. *"På den tid sendte Merodak Baladan, Baladans sønn, kongen i Babel, brev og gaver til Hiskia, da han hørte at han hadde vært syk og var blitt frisk igjen." (kap.39;1).*

Truselsbrevet fra Assurs kongen var blitt lagt fram for Gud i templet. Brevet fra Babels kongen førte til en annen slags reaksjon. Gud var ikke tatt med denne gang, og vi leser: *"da sendemennene kom fra Babels fyrster, som sendte bud til ham for å spørre om det underfulle tegn som var skjedd i landet, forlot Gud ham for å sette ham på prøve og for å kjenne hva som var i hans hjerte." (2.Krøn. 32;31).* Josva i tilfellet gibeonittene og Salomo i sine forbindelser med andre nasjoner, gjorde den samme feil.

Hiskia ble stolt over den ære Babels konge skjenket ham (Jes.39;2). Han gledet seg så mye at han viste dem alt som hadde med nasjonens sikkerhet å gjøre. Synden er alltid forhånden, selv for troens store mennesker. Hiskia ga ikke Gud æren for det som var skjedd i landet. Vers 2 viser hvor ettertrykket ble plassert, nemlig på seg selv og ikke Gud: *"Hiskia gledet seg over dem og lot dem få se sitt skattkammer, sølvet og gullet og krydderiene og den kostbare oljen og hele sitt våpenhus og alt det som fantes i skattkamrene hans. Det var ikke den ting Hiskia ikke lot dem få se i sitt hus og i hele sitt rike."*

Gud ble satt utenfor og Hiskia ble overlatt til seg selv. Men da kom Gud tilbake og talte til ham ved profeten Jesaja: *"Hør Herrens, hærskares Guds ord: Se, de dager kommer da alt det som er i ditt hus, og alle de skatter dine fedre har samlet helt til denne dag, skal føres bort til Babel. Det skal ikke bli noen ting tilbake, sier Herren." (v.5-6).*

Disse ting er skrevet for vår lærdom. *"Derfor, den som mener seg å stå, han se til at han ikke faller!" (1.Kor.10;12).*

Sankeribs sekskantede prisme. Der forteller han om sitt felttog mot Hiskia.